Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIV. № 136 JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, JULY 18, 1997 CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК П'ЯТНИЦЯ, 18-го ЛИПНЯ 1997 р. Ч. 136 РІК CIV.

Закатували патріотів

Київ (Р. Р.). — Тут у ніч з 7-го на 8-го липня невідомі злочинці по-звірячому закатували до смерти у власному помешканні в столиці України заступника голови Української Християнсько-Демократичної Партії, голову обласної організації Православного Братства Андрія Первозванного, журналіста Володимира Кательницького та його вісімдесятирічну матір.

Величезне число різаних ран свідчить, що перед убивством над жертвами довго глумилися.

Голова УХДП Олесь Сергієнко висловив припущення, що В. Кательницького і його матір вбито з політичних мотивів, оскільки вони були великими патріотами України. В. Кательницький боровся за утвердження Української Православної Церкви Київського Патріярхату. З його ініціятиви в Україні свого часу було створено комітет за визволення з ізраїльської тюрми Івана Дем'янюка. Крім того, Кательницький досліджував таємниці Бабиного Яру та обставини смерти Патріярха УПЦ КП Володимира Романюка і виступив зі своїми міркуваннями на цю тему.

Слідчі органи закликали всіх, кому будь-що відомо про контакти В. Кательницького в останні дні, повідомити міліцію Мінського району Києва.

Г. Удовенко працюватиме за новим пляном

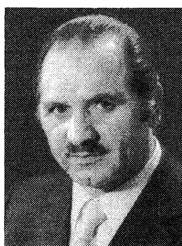
Київ (Р. Р.). — У вівторок, 15-го липня, в Міністерстві Закордонних Справ України відбулася пресова конференція, на якій начальник Управління міжнародних організацій Володимир Єльченко повідомив, що міністер закордонних справ Геннадій Удовенко працюватиме за „вахтовою методою".

В. Єльченко зазначив, що висунення Г. Удовенка на пост голови 52-ої сесії Генерального асамблеї ООН є великим успіхом української дипломатії. Обрання має відбутися в перший день праці 52-ої сесії 16-го вересня 1997 року. Якщо його оберуть, Г. Удовенко виконуватиме свої функції почергово. Перші три місяці, коли проходить основна частина сесії, вимагатимуть його постійної присутности в Ню Йорку. В період його відсутности обов'язки міністра закордонних справ України виконуватиме особа, яку він призначить.

Організаційно-фінансове забезпечення діяльности голови сесії Генеральної асамблеї ООН покладається на країну, яку він представляє. Черговий такий шанс Україна матиме лише черз 105 років, зазначив Єльченко.

Помер мґр А. Мельник

Торонто (СКУ). — У Мюнхені, Німеччина, 25-го червня ц. р. помер мґр Антін Мельник, уроджений 5-го січня 1920 року в селі Стрийчин біля Перемишля.

Св. п. А. Мельник

А. Мельник студіював у Львові, закінчив студії 1952 року ступенем магістра права Українського Вільного Університету, опісля став викладачем УВУ. Під час війни був ув'язнений в Криниці та Кракові, згодом інтернований в концентраційному таборі Фльоссенбурґ.

А. Мельник був відомий і заслужений громадський і політичний діяч, він був співзасновником Світового Конгресу Вільних Українців (сьогодні СКУ) і Координаційного Осередку Українських Центральних Громадських Установ, в роках 1965–70 був головою КО-УГЦУ, а в 1971–73 роках. був президентом Секретаріяту СКВУ. Він був членом і займав провідні пости в різних установах, як ЗУАДК, Ліга Політв'язнів, Земляцтво Перемишляків, був президентом Центрального Представництва Втікачів-Чужинців у Німеччині і вкінці 80-их років особливо опікувався українськими емігрантами з Польщі.

Багато років праці покійний присвятив Центральному Представництву Українців у Німеччині; в роках 1953–64 був генеральним секретарем і правним дорадником Головної управи ЦПУЕН, а в роках 1964–89 був його головою. За свою працю одержав медалю св. Володимира та Орден Симона Петлюри.

Покійний залишив горем прибиту дружину та рідню в Україні.

Закрито економічну редакцію ДІНАУ

Київ (УНІАР). — 14-го липня за розпорядженням генерального директора Державного Інформаційного Агентства України Олександра Савенка, раптово припинено діяльність економічної редакції ДІНАУ — „Укрінформ бізнес новини".

Співробітників редакції не допускають до будинку агентства, комп'ютери і телефони відімкнуто від енергетичної і телекомунікаційної мережі, згідно з головним редактором Михайлом Коломійцем.

На його думку, редакцію закрито з політичних причин, і це є одним з етапів підготови агентства О. Савенком до виконання безпосередніх політичних функцій.

Працівники відділу вважають, що закриття „Укрінформ бізнес новин" безпосередньо стосується проблеми свободи слова в Україні і заявляють, що інформаційне агентство — недержавне і вільне від будь-яких політичних пристрастей — продовжуватиме свою працю.

Румунські судді хочуть уневажнити договір з Україною

Букарешт. — Румунсько-український договір, який поклав кінець територіяльним суперечкам між двома країнами, виключав 15-го липня застереження у половини членів Верховного суду Румунії, повідомило агентство Ройтерс.

17 суддів видали документ, який оспорює угоду, підписану минулого місяця президентами обох країн і ратифіковану двома палатами румунського парламенту. Вони заявили, що договір порушує конституцію, яка проголошує Румунію „національною, суверенною, незалежною, унітарною і неподільною державою".

11-го липня Б. Клінтон відвідав Букарешт і похвалив договір з Україною, зазначивши, що Румунія „перетворила старі образи на нову дружбу в межах своїх кордонів і поза ними".

Договір з Україною, а також подібна угода з Мадярщиною, підписана минулого року, значно збільшили шанси Румунії на вступ до НАТО. Хоч цього місяця в Мадриді альянс не надав їй і Словенії членства, він зробив їх першочерговими кандидатами у наступній фазі поширення.

Скерувавши справу до Конституційного суду, який є найвищим арбітром закону, судді заявили, що договір не передбачає повернення Румунії крихітного острова Зміїного в Чорному морі. За їхніми словами, угода порушує румунські закони ще в тому, що не вимагає від України засудження пакту Ріббентропа-Молотова, за яким південна Басарабія і північна Буковина відійшли в 1940 році до колишнього СССР.

Ніщо не вказує на те, що Конституційний суд розглядатиме цю справу. За словами речника суду, є мало надій на успіх діла, бо справу подано після того, як президент Еміль Константінеску надав договору сили закону.

Нове керівництво Румунії, як відомо, відмовилося від курсу попереднього уряду, в якому переважали ліві сили. Обидві країни домовилися, що острів Зміїний належатиме Україні, однак відклали на майбутнє переговори щодо проходження у цьому районі, багатому на поклади нафти і газу, морського кордону.

Згідно з агентством Інтерфакс-Україна, румунський дипломат попросив Верховну Раду України ратифікувати договір з Румунією. Голова Комітету закордонних справ Борис Олійник сказав, що угода не наштовхнеться на опозицію під час розгляду її в парламенті, можливо, у вересні.

Повернено бібліотеку С. Сірополка

Київ (Р. Р.). — Згідно з повідомленням ДІНАУ-УКРІНформ, у Празі відбулася зустріч голови Національної комісії України з питань повернення культурних цінностей Олександра Федорука та амбасадора України в Чеській Республіці Андрія Озадовського.

Під час зустрічі мова була про виконання державної програми „Повернуті імена", тобто про пошуки та повернення в Україну її культурної спадщини, що на сьогодні зберігається в Чехії.

А. Озадовський поінформував, що вже передано українським музеям і бібліотекам архів і особисту бібліотеку відомого українського громадсько-політичного діяча і науковця Степана Сірополка, який значну частину свого життя провів в еміграції, зокрема в Празі. Досягнуто домовлення про передачу Україні низки мистецьких полотен відомого чеського художника українського походження, академіка Івана Лошака. Працівники амбасади, за словами Озадовського, продовжують пошук у чеських архівах матеріялів та документів, пов'язаних з життям і діяльністю в Чехії Олега Ольжича та Олени Теліги.

О. Федорук високо оцінив пошукову працю української дипломатичної місії в Празі. Завдяки цій праці в Україну вже раніше повернено особистий архів видатного українського поета Олександра Олеся. Тривають переговори про передачу до парляментської бібліотеки України багатьох книг про діяльність Уряду Української Народної Республіки (УНР) та інших видань, надісланих амбасадою України в Празі до Києва.

Україна має свою королеву

Київ (Р. Р.). — Тут у вівторок, 15-го липня, газета „Вєдомості-Дейлі" повідомила, що в Каховці, у рамках IV Міжнародного фестивалю „Таврійські ігри", відбувся конкурс „Королева України".

В конкурсі взяли участь 22 красуні з різних регіонів України. На жаль, деякі з них не знали української мови. Виконавши український танок, здійснивши вихід в купальних костюмах і вечірніх сукнях, українські красуні поділилися: боротьбу за корону королеви красоти продовжили лише 12 дівчат.

Після серії виходів, в тому числі спортових та вечірніх сукнях, виготовлених львівським модельєром Роксоляною Богуцькою, журі обрало шість фіналісток, які дістали подорожі на Флориду від генерального спонзора „IN FOX".

Королевою України обрано 20-річну Любов Добровольську з Чернівець. Киянка Жанна Тонковид отримала титул Міс „Галіна Бланка", Оксана Матюха із Запоріжжя — Міс глядацьких симпатій, Наталія Зотова з Миколаєва — Міс Таврія.

Л. Добровольська, як королева України, отримала від генерального спонзора фестивалю „Топ Сервіс" 10,000 дол., мандрівку в Італію і запрошення на рік стати особою „Мартіні" від генерального спонзора конкурсу краси „Martini". Люба закінчила режисерський відділ Чернівецької школи культури, мріє стати актрисою, а покищо все, що їй доводиться робити, намагається робити професійно.

Зупинено чинність антикубинського закону

Вашінгтон. — Президент Билл Клінтон прийняв рішення тимчасово, на шість місяців, зупинити чинність найважливіших точок антикубинського закону, відомого під назвою Гелмса—Биртона.

Згідно з рекомендаціями своїх дорадників, Президент підписав документ, який дає право громадянам З'єднаних Стейтів Америки подавати до суду чужинців, які користуються на Кубі їхньою власністю. У той самий час фактичне порушення таких справ забльоковується на шість місяців.

Коментуючи рішення Президента, заступник державного секретаря Стюарт Айзенстадт дав до зрозуміння, що чергове відтягнення дії закону Гелмса—Биртона пов'язане з негативним наставленням до цього американських союзників. Представники европейських і латиноамериканських країн називають згадані точки закону „спробою застосовувати американські закони поза американською територією". С. Айзенстадт підкреслив, що ЗСА потребують підтримки союзників, од-

(Закінчення на стор. 4)

ЕС і ЗСА не дійшли до згоди

Брюссель, Бельгія. — „Повітряної війни" між Европейським союзом і З'єднаними Стейтами Америки не вдалося унеможливити шляхом переговорів.

Закінчилися неуспіхом спроби Европейської комісії і американського концерну „Боїнг" знайти компромісове рішення. Як повідомив европейський комишинер Карел ван Мірт, ЕС не може погодитися з тим, щоб „Боїнг" купив другу американську літакобудівельну фірму — „МекДоннел Даглас", створивши цим самим монополію, яка підриває конкурентноспроможність не тільки европейської, але й міжнародної летунської промисловости. Умови, які „Боїнг" запропонував для компенсації, не вдоволили ЕС.

Европейський союз протестує проти злиття двох американських фірм, вважаючи, що воно порушує домовлення зі ЗСА в ділянці антимонопольної політики. Американці ж підкреслюють, що угода цілком відповідає антимонопольним законам ЗСА. Остаточне рішення Европейська комісія прийме 23-го липня. ЕС не може перешкодити злиттю „Боїнга" з „МекДоннелом", однак може накласти в Европі 10-відсоткову грошову кару на їхні доходи.

В Україні

(З інформацій УНІАР)

КОНКУРС НА ТРИРІЧНЕ СТАЖУВАННЯ В ЗСА

КИЇВ. — Амбасада ЗСА в Україні та Інститут відкритого суспільства оголосили конкурс на участь у захоочувальному трирічному стажуванні в ЗСА молодих викладачів суспільних і гуманітарних наук університетів України, Білорусі та Росії. Кожний з 12-ох стипендіятів отримує змогу від 1998 до 2000 року щорічно провести один семестр в американському університеті, а тоді семестр викладати в українському вищому навчальному закладі. Мета програми — допомогти молодим перспективним викладачам у розвитку їхньої академічної кар'єри, заохотити застосування найновіших методів навчання студентів, поліпшуючи таким чином рівень викладання гуманітарних і суспільних наук в українських університетах.

ВЕТЕРАНІВ ОУН -УПА ВИЗНАНО БОРЦЯМИ ЗА НЕЗАЛЕЖНІСТЬ УКРАЇНИ

РІВНЕ. — У відповідь на численні звернення громадян, політичних партій і громадських організацій, восьма сесія Рівенської Обласної Ради ухвалила рішення, яким визнала ОУН-УПА воюючою стороною у Другій світовій війні. Ветеранів ОУН–УПА, які не скоїли злочинів проти світу і людства, а також осіб, реґабілітованих згідно з законом України про реґабілітацію жертв політичних репресій, визнано „борцями за свободу і незалежність України". Питання соціяльного захисту вояків ОУН–УПА. вирішуватиметься згідно з українським законом.

ПОСВЯЧЕНО ВІЙСЬКОВІ ПРАПОРИ

КИЇВ. — Тут у Володимирському соборі Патріярх УПЦ КП Філарет посвятив прапори Військово-морських сил України. Владика сказав, що посвяту скеровано на захист миру в Україні та у світі. Заступник міністра оборони, командуючий Військово-морських сил України контр-адмірал Михайло Єжель сказав журналістам, що кожен із понад 50 українських кораблів отримає посвячений прапор напередодні Дня ВМС України, який відзначається 1-го серпня.

ВИМАГАЮТЬ СПРАВЕДЛИВОГО СУДУ

ХАРКІВ. — Понад 20 харків'ян виїхали до Києва для участи в пікетуванні турецької амбасади з вимогою справедливого суду над власником стамбульського готелю „Тозбей", у якому загинуло 17 і поранено 46 громадян України. Учасники пікету вимагають відшкодування матеріяльної та моральної шкоди, завданої українським громадянам під час пожежі 17-го листопада 1996 року. В Україні стало відомо, що судові експерти вважають господаря винним у виникненні пожежі, але останнім часом з'явилася тенденція для його виправдання. Учасники акції мають намір перешкоджати турецькому бизнесові в Україні, якщо винних не буде покарано.

ПОБИЛИСЯ ЛІВІ І ПРАВІ ДЕПУТАТИ

КИЇВ. — 15-го липня комуністи і рухівці, розпалені питанням щодо військових навчань НАТО на території України, зробили спробу з'ясувати свої погляди з допомогою кулаків. Голова Комітету з питань оборони і державної безпеки Володимир Мухін сказав, що причиною сутички стала відмова голови парляменту Олександра Мороза поставити на голосування його пропозицію. В. Мухін пропонував доручити його комітетові разом з Урядом опрацювати проєкти законів про порядок допуску чужоземних військ на територію України і про порядок участи українських військ у навчаннях, що проводяться в інших державах. Ліві, як відомо, домагалися прийняття закону, який заборонив би маневри НАТО на теренах України. Їхню пропозицію депутати не підтримали. Цю ідею відкинули раніше і два парляментарні комітети.

ПОПЕРЕДНІЙ ПРЕМ'ЄР НЕ БУВ БЕЗ ГРІХА

КИЇВ. — 16-го липня Президент Леонід Кучма, представлючи в парляменті нового прем'єра Валерія Пустовойтенка, натякнув на можливу причетність попереднього голови Уряду Павла Лазаренка до корупції. „Резиґнація останнього прем'єр-міністра зумовлена результатами праці, які не можуть мене задовольнити, і також моральними моментами, які не додали авторитету Урядові і завдали шкоди образові України", — сказав Л. Кучма. Як відомо, офіційною причиною звільнення П. Лазаренка була його хвороба, в існуванні якої багато спостерігачів сумніваються. Західня преса неодноразово звинувачувала колишнього прем'єра в корупції, що, на думку спостерігачів, прискорило його звільнення. Сам П. Лазаренко заперечує всі звинувачення проти нього.

ЗАГИНУВ ЗАСТУПНИК ДИРЕКТОРА ШАХТИ

ДОНЕЦЬКЕ. — В наслідок обвалу даху в одній із шахт Макіївки загинув заступник директора цієї копальні Микола Золотарьов. Згідно з місцевим урядовцем Борисом Брусиловським, випадок стався ввечорі 14-го липня в шахті Чайкіне. Рятувальники не тільки не змогли врятувати потерпілого, але й не спромоглися відразу дістати його тіло. За перші шість місяців цього року в старіючих шахтах Донбасу загинуло 97 гірників.

У СВІТІ

У ПНОМ ПЕНІ, СТОЛИЦІ КАМБОДЖІ офіційні чинники Організації Об'єднаних Націй заявили минулого вівтірка, 15-го липня, що досі пригаймеше 40 політичних суперників Гун Сена, другого прем'єр-міністра, котрий перебрав 6-го липня владу, було страчено, а сотні ув'язнено. Це на думку працівників ООН в Камбоджі починає виглядати, як послідовне винищування опозиції шляхом розстрілів і терору. Серед убитих видатні члени колишнього уряду та Гон Сок з міністерства внутрішніх справ. Крім того страчено Чау Самбата, заступника начальника військової розвідки, разом з двома генералами, Кроуч Йоум і Сам Норін.

ГРУЗИНСЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ Едуард Шеварднадзе у середу, 16-го липня, виїхав на офіційні відвідини до Вашінгтону, головною метою котрих є прохати західньої допомоги у полагодженні конфлікту Грузії з абхазькими сепаратистами, після трирічних неуспішних спроб Росії полагодити цю справу мирним шляхом. Цей колишній міністер закордонних справ СССР є знаною особистістю у Вашінгтоні, тепер, як президент Грузії буде прийнятий президентом Биллом Клінтоном у Білому Домі та генеральним секретарем Кофі Аннаном у головній кватирі Організації Об'єднаних Націй в Ню Йорку. Дорадники Е.Шеварднадзе кажуть, що він хоче побачити як ЗСА і ООН можуть бути йому помічними у полагодженні згаданого конфлікту з абхазькими сепаратистами.

В АМЕРИЦІ

У ВІВТОРОК, 15-ГО ЛИПНЯ, в Маямі Біч на Фльориді, самітний злочинець убив відомого в світі проєктувальника одягу 50-річного Джіянні Версачі. Вбивство вчинено ранком перед ворітьми його посілости, як Дж. Версачі повертався домів з поблизької крамниці, де купив кілька журналів. Місцева поліція сказала, що єдиним запідозрілим у цьому вбивстві є 27-річний Ендрю Филип Кюненан, який вже від довшого часу є на листі Еф-Би-Ай 10 найбільш пошукуваних злочинців. Не зважаючи на це, що його підозрівають у вбивстві чотирьох інших чоловіків в Міннесоті, Ілиной та Ню Джерзі, досі не вдалося державним властям його заарештувати.

ОФІЦІЙНІ ЧИННИКИ ПЕНТАҐОНУ кажуть, що серед кандидатів на становище нового начальника Об'єднаних керівників штабів американських збройних сил, вибивається кандидатура генерала армії Генрі Шелтона. Під сучасну пору ген. Г. Шелтон є начальником командування Відділів окремого призначення, котрі популярно є звані „Зеленими беретами" з осідком у Тампі на Фльориді. Офіційні чинники Білого Дому сподіються, що вже найближчими днями президент Билл Клінтон остаточно вирішить кандидатуру того, що прийде на місце ген. Джана Шалікашвілі, котрого каденція на становищі начальника Об'єднаних керівників штабів американських збройних сил закінчується в кінці вересня.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237; Fax: (201) 451-5486.
UNA: (201) 451-2200

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446
(914) 626-5641, Fax (914) 626-4638, e-mail: fqsst@aol.com

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали.

Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Дж. Сорос у конфлікті з А. Лукашенком

Здається, немає багато більш відомих імен, поруч президентів держав чи передових політиків, як Джордж Сорос, що від довших років допомагає країнам Східньої Европи у різних культурних ділянках, а передусім у самоврядуванні, та видав на такі цілі понад більйон долярів. Цей уродженець Мадярщини, що доробився свого маєтку в ЗСА, беззаперечно є тепер найбільшим світовим філантропом, має свої станиці у 24 країнах, а невдовзі має поширити свої акції на Південну Африку так, що його діяльність збільшиться до 40 країн. Досі його поміч, хоча подекуди під знаком запитання, коли йдеться про наміри, з якими він її веде, а передусім коли йдеться про політичні переконання деяких із його помічників, була всюди прийнята з вдячністю, а то й з ентузіязмом.

Пригадаймо лише допомогу Україні, що він її розпочав в 1990 році під назвою Міжнародного інституту відродження і під проводом відомого широко в українській спільноті д-ра Богдана Гаврилишина. Цей інститут набрав сили та значення в різних ділянках за допомогою цілого ряду українських фахівців. Допомога зосередилася не лише на фондах, але також на довготермінових проєктах, як у навчальній, так і гуманітарній програмах. У довіднику організацій, створених та підтриманих Дж. Соросом в Україні, знаходимо аж вісім ділянок, — видавництва, засоби масової інформації, навчальні заклади, фонди, центри, школи, проєкти і ради. Екзекутивним директором усіх цих проєктів був довший час відомий економіст з Канади д-р Богдан Кравченко, якого щойно недавно заступив директор політичного центру в Донецькому Григорій Немир'я. Як довідуємося, досі фонд Дж. Сороса видав 94 навчальні підручники авторства українців для всіх ступенів знання, які є визнані Міністерством науки України. Все це вказує на те, що допоміжна акція Дж. Сороса в Україні дала досі великі користі, а українці ніяк не можуть критично ставитися до його праці. Найкращим доказом признання і вдячности українців було обрання його Українцем Року в Ню Йорку у 1994 році на річному бенкеті Українського Інституту Америки, признаючи його заслуги для незалежної України та її зміцнення в колі европейських держав.

Реєструємо все це для того, щоб з певним здивуванням приймати тепер різні акції для здискредитовання діяльности того світового філантропа, що досі зробив дуже багато для України.

Останньо світова преса широко розписується про конфлікт Дж. Сороса та його допоміжних акцій в Білорусі. Конфлікт розпочав президент Александр Лукашенко, який вимагає тепер від фонду Сороса три мільйони долярів за порушення податкових законів, як також припинення діяльности у Білорусі взагалі. Наслідком того діяльність Фонду Сороса в тій країні затрималася і цілий світ з цікавістю вичікує, чи конфлікт закінчиться полюбовно, чи Лукашенко виграє, а з тим населення його держави буде позбавлене так потрібної під сучасну пору допомоги. Згідно із заявою Дж. Сороса, він готовий продовжувати свою діяльність, але тільки на незалежній базі, як це є в інших країнах, а на це не годиться теперішній уряд Білорусі. Сорос ніяк не хоче іти під такт музики авторитарного президента, тим більше, що Фундація Сороса лише в останньому році видала там на стипендії та помічні акції 6 млн. дол. Найбільше використано на освітню програму для дітей „Крок за кром", яка тепер може залишитися без грошової бази.

Конфлікт з урядом Білорусі не є першим і останнім в діяльності Дж. Сороса. Раніше він мав проблеми із допомогою Сербії та Хорватії, як також Албанії, де його оскаржили у підтримуванні шпигунських дій та фінансових неточностях. Досі він, однак, умів дати собі із тими проблемами раду.

Чи останній конфлікт з Лукашенком, як і розчарування реакцією Вашінґтону на його допоміжні акції, змінить настанову цього вийняткового світового філантропа, покаже майбутнє. Все ж постать Джорджа Сороса перейде таки до історії.

...Автори книжок і видавництва, які бажають, щоб про їхні книжкові видання були в щоденнику поміщені бібліографічні нотатки, вістки й огляди, повинні прислати до редакції „Свободи"разом з двома примірниками даного твору також і адресу, де таку публікацію можна набути, та її ціну.

Ярослав Жмуркевич

ПРОБЛЕМИ МОЛОДОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ

В Україні брак узгіднень щодо економічної політики країни, розкрадання державного майна та корупція і хабарництво, про яке може і пересадно розписується закордонна преса, обнижує життєвий рівень громадян України, викликує у них невдоволення та протести, приносить злу славу українській державі за кордоном, що здержує закордонну допомогу Україні — загрожує інтересам молодої української держави.

Питання: чому це так, де шукати причин негараздів в молодій українській державі та як їх виправити?

Розбіжність

Велика розбіжність щодо економічного шляху в Україні не дозволяє ввести навіть законно оформлені здорові економічні реформи в життя. До цього потрібно безліч апробат та співпраці Уряду, парляментаристів та людей на керівних постах, де ті реформи буде вводитись в життя. Є ряд питань, на які треба знайти узгіднення в Уряді та в парляменті, а це — як далеко приватизувати, як забезпечити енерґетичні потреби держави, чи орієнтуватись на цілий індустріяльний комплекс держав, які колись творили Совєтський Союз, чи прямувати до виробничої незалежности. Щоб знайти відповідь на ці питання, було б розумно поглянути в минуле, проаналізувати економіку колишнього Совєтського Союзу та порівняти з успішним економічним розвитком держав, які ідуть шляхом інших устроїв та які, як і Совєтський Союз, були знищені в часі Другої світової війни, а це Німеччина, Японія, Франція та Італія.

Що довело Совєтський Союз до „перестройки"? Падма Десаї, професор економічних наук Колюмбійського університету, автор ряду праць про економіку в Совєтському Союзі, у свій книжці "Perestroika in Perspective" писала: „Совєтський Союз в роках влади Брежнєва мав усі познаки упадку на всіх фронтах". Економіка Совєтського Союзу, представлена авторкою графічно, показує, що валовий національний продукт впав між 1955 та 1979 роками, то значить за Хрущова та Брежнєва, на 75 відс. Плянування індустріяльного росту дуже погане. Видобування вугілля та інших мінеральних багатств — низької якости і дуже коштовне. Брак речей першої потреби, коли в тому самому часі в цілій країні горить безліч індустріяльних печей. Мораль робітника низька — нема охоти до праці. Існувала приповідка: 'Держава вдає, що нам платить, а ми вдаємо, що ми працюємо'. Совєтський Союз „незабаром перестане бути потугою і якщо надальше економічний напрям не зміниться Совєтський Союз впаде до рівня країн 'Третього світу'".

Мафія

Вірджінія Ковдовдон, французька журналістка, побувала в СССР та простудіювала злочинність в Совєтському Союзу. Вона написала книжку п. з. „Мафія совєтська". Прочитав я цю книжку у польському перекладі М. Каспрової-Поґнон. Авторка цієї праці каже: „У 80-их роках, згідно із совєтськими економістами, мафія мала около 70 блн. рублів річного приходу, де в тих самих роках у совєтському бюджеті було призначено на 37.9 блн. рублів на шкільництво та 22 блн. рублів на охорону здоров'я. Розкрадалось державне майно і усе те ішло на чорний ринок. Продавалось державі неіснуючі продукти". Авторка твердить, що за Брежнєва мафія була цілковито зінтеґрована з урядом. Якщо це останнє твердження є трохи пересаджене, то все таки воно пояснює, звідки взялось розбазарювання державного майна та хабарництво в сьогоднішній українській дійсності.

Повищі проблеми совєтського устрою влада не допускала до відома совєтського громадянина, та громадянам України відомо, що в часах Совєтського Союзу, щоб добитись успіху в полагодженню справ в начальства, обов'язково треба було принести начальству хабара. Кожна інспекція підприємства начальством, щоб вона була успішна, кінчалась хабарництвом. З уваги на забріханість системи, виробники зголошували фіктивне виконування пляну, а то й фіктивну надпродукцію в підприємствах. Одним словом, зголошувалось ріст підприємств, коли в дійсності вони послідовно падали. Усі ці лиха Совєтського Союзу у великій мірі причинились до його упадку, а Україна одна із країн, які ці лиха удідичила.

Тягар на суспільстві

Українська держава працює невпинно до розбудови своєї незалежности. Цей процес дуже повільний, але незворотний, а тягар його несе свідоме українське суспільство. На жаль, певне число впливових людей в Україні цей процес сповільняє, а то й старається його завернути. Ці люди — прихильники совєтської системи, які за совєтської влади з економічного та морального падіння Союзу особисто користали, вони ті, яким легка нажива по душі, внесли ці лиха в українську державу і тим спричинюють Україні великі шкоди. Очевидно, що вони не єдині, але вони є тими, які в подавляючій більшості деструктивно в Україні діють.

В серпні 1991 року Верховна Рада УССР, очолювана Леонідом Кравчуком, проголосувала за суверенітет України і тим історичним актом відкрила шлях до успішного заключення самостійницьких змагань українського народу. В грудні 1991 року народ України у всенародному референдумі переконливо виявив свою волю жити в незалежній українській державі. Він і ніхто інший, в сьогоднішньому демократичному ладі в Україні, голосуванням рішає про свою долю.

В критичному періоді американської історії під час „кубанської кризи" президент ЗСА Джан Кеннеді в промові до американського народу сказав: „Не питай, що твоя країна може зробити для тебе, а питай, що ти можеш зробити для твоєї держави".

Завдання

Перед народом України стоїть дуже велике завдання — виеліміновувати голосуванням шкідливі елементи з керівних органів, на крайовому та нижчих рівнях, та на їх місця вибрати, згідно із кличем президента Кеннеді, людей, які вміють, хочуть та будуть працювати чесно для української держави та її народу. Процес персональних змін у всіх вітках влади може забрати немало часу, та він є конечний для розв'язання проблем, які шкодять молодій українській державі.

ІМІҐРАЦІЙНІ СПРАВИ

Український центр „Паллада"

Можливості для праці в ЗСА громадянам України

Останнім часом ми отримуємо багато листів і з України, і від людей, що приїхали до ЗСА як гості, з проханням розповісти про можливості влаштуватись на тимчасову працю в ЗСА. Ми постійно переконуємось, що в Україні люди мають дуже мало правдивої інформації щодо цього питання і у сьогоднішній статті коротко розповімо про основні типи робочих віз, сподіваючись, що це допоможе зорієнтуватись відносно потенційних можливостей для праці в Америці. Ця інформація може бути однаково корисною і тим, хто тепер в Україні і тим, хто вже знаходиться в ЗСА.

Мусимо сказати, що туристам, та особам що перебувають у ЗСА у переїзді, працювати не дозволяється.

Працювати в ЗСА мають право лише ті чужинці (ми тут не говоримо про постійних жителів), які або мають відповідну візу, що дає їм таке право, або подали прохання до Іміґраційної служби ЗСА про надання їм права постійного проживання і їхня справа знаходиться в розгляді (такі особи отримують спеціяльну картку — Employment authorization document (EAD), що має річний термін дії. Дозвіл на працю можить видати і в інших випадках, наприклад, за деяких умов, студентам-чужинцям).

Отже, турист може змінити свою візу на робочу. Найперше, слід пам'ятати, що для отримання нової візи треба мати чинним ваш чужинецький пашпорт і не вигашений термін перебування в ЗСА (див. картку I-94). Згідно зі законом, пашпорт повинен бути чинним на шість місяців довше за той період, що чужинець плянує перебувати в ЗСА. На жаль, громадяни України, які знаходяться в ЗСА як відвідувачі і хочуть залишитися тут надовше, не можуть одержати в ЗСА новий пашпорт. Не розраховуйте також, що офіційні представники Уряду України у ЗСА допоможуть вам одержати з України будь-які документи від державних установ. У консуляті України вам можуть завірити доручення, згідно з яким хто-небудь з ваших друзів чи родичів зможе отримати для вас документи (це коштує 120 дол.). Враховуючи це, ми у чисельних листах, що надходять до нас з України, радимо тим, хто бажає приїхати на працю в ЗСА, чи змінити свою візу під час перебування в Америці, заздалегідь проконсультуватися відносно потрібних документів і підготувати їх.

Добрі можливості змінити туристичну візу на робочу мають ті, що закінчили вищі учбові заклади. Більшість професій (за вийнятком медичних та деяких інших) дають можливість знайти працю за фахом (віза H - 1B). Процес переоформлення візи триває близько двох місяців. Це треба враховувати і, при необхідності, вчасно продовжити свою туристичну візу. Петицію подає працедавець. Віза надається на період від одного до трьох років (з правом продовження) і дозволяє перебувати в ЗСА також членам сім'ї робітника. Ця віза дає право працювати лише в тій установі, якій дозволено взяти на працю чужинця (з дозволу СІН місце праці також можливо змінити). Мають можливість подавати прохання на чужинецьких робітників також фармери (віза H-2A на сезонові та тимчасові роботи). У цих випадках вищої освіти не потрібно.

Окремо треба сказати про варіянт, коли у родині є старші або хворі люди і члени сім'ї якої хочуть бути спонзором для громадян України. Переробити туристичну візу на робочу з метою доглядати дітей, піклуватися старшими людьми і т.д. неможливо. Щоправда, теоретично існує можливість одержати право на працю (або і право постійного перебування в ЗСА) але, в цьому випадку, треба враховувати те, що цей процес тягнеться 6-7 років для некваліфікованих робітників, а для кваліфікованих (що вимагає не менше двох років професійного досвіду та дозволу СІН) — біля двох років. Скористати з цієї нагоди можуть лише ті, хто знаходяться в Україні (ми

(Закінчення на стор. 3)

Анатолій Гороховський

Д-р П. Пундій — історіограф української медицини

II

Почати зібрання і виголосити вступне слово було доручено людині, яку добре знає громада, йдеться про хірурга Юрія Грицаляка, який донедавна очолював УЛТПА, а нині обраний президентом Українського Національного Музею. Він сердечно подякував присутнім за те, що прийшли відзначити знаменну подію в житті української громади, і запросив Владику Іннокентія Лотоцького провести з цієї нагоди молитву і поблагословити трапезу.

Не можу не сказати кілька добрих слів на адресу працівників українського осередку, які під керівництвом Орисі Яримович зробили все можливе, щоб присутні на цій імпрезі одержали насолоду від обіду та щиросердної обслуги.

З доповіддю виступив проф. д-р Павло Джуль. Ім'я цього вченого і видатного громадського діяча діяспори відоме читачам.

— Ми зібралися сьогодні, — сказав він, — щоб запізнатися з другим томом біографій українських лікарів, авторства відомого лікаря, довголітнього архівара д-ра Павла Пундія. Ця книжка є овочем його десятирічної праці і ключем до вивчення історії української медицини. Немає сумніву, що завдання, яке він поставив перед собою, було шляхетне і увінчалося повним успіхом. Він зберіг для прийдешніх поколінь не тільки імена праведників лікарського організаційного руху в різні періоди нашої історії, але також записав імена тих, що надавали медичну допомогу всім прошаркам населення України.

Далі доповідач зазначив: „Ми горді тим, що автор бібліографічного збірника 'Українські лікарі' є наш колеґа д-р Павло Пундій. Видання цієї монументальної праці коштувало йому багатьох зусиль та грошей, але принесло йому славу та всякі почесті. Ректор Львівського Державного Медичного Університету надав йому титул 'Doktor honoris causa', а Всеукраїнське Лікарське Товариство у Києві обрало його почесним членом. Після написання третьої книжки він напевно стане академіком. На що ми всі з нетерпінням чекаємо".

Якщо проф. Джуль висловив сподівання, що Павло Пундій стане академіком, то головний редактор української енциклопедії діяспори проф. Василь Маркусь ним вже став, він одним з перших на американському континенті обраний дійсним членом АН України.

— Презентація книги, — сказав академік, — це наче хрестини новонародженої дитини. На таку імпрезу ми зійшлися сьогодні, де головними авторами є — сама книга, а властиво два томи, батько дитини (точніше двійнят) укладач д-р Пундій, а мамою приходиться визнати лікарське товариство. Напевно, є і багато хресних цієї новонародженої дитини (вони названі як члени редколеґії і рецензенти), а ми всі, шановні пані і панове, дружня родина і приятелі батьків цього гарного твору.

За останнє півстоліття лише в західній діяспорі понад тисяча молодих людей здобули медичні дипломи, вони працювали і працюють в різних установах народного здоров'я. Подібне відбувалося і на підневільній Україні, де також зросли українські медичні кадри.

Свій виступ промовець закінчив такими словами:

— Колись мій старший ментор в політичних справах, покійний професор Кость Кононенко, казав, що чоловік, аби гідно завершити своє життя, повинен зробити три речі: посадити дерево, народити сина та написати книгу. Як відомо, д-р Пундій все це зробив. У нього красиві сини, він автор двох і ще багато інших праць, а дерево, якщо йому десь не прийнялося, він ще посадить, коли не в своєму городі, то всі ми толокою зберемося тут на подвір'ї і посадимо дуба, або червону калину в пам'ять цієї видатної події — появи двох томів енциклопедичного довідника „Українські лікарі".

Генеральний консул України в Чикаґо Віктор Кирик, активний учасник багатьох імпрез, які влаштовує громада. І цього разу він разом із дружиною Світланою був почесним гостем зібрання. Присутні очікували на його виступ, їм хотілося знати думку офіційного представника Уряду України про це видання. Ось що він сказав:

— Разом з вами радію, що наші знання про діяспору, її лікарів, поповнилися капітальним дослідженням про тих, хто стоїть на варті охорони здоров'я народу. Пройдуть роки, десятиліття і імена, названі в книжках д-ра П. Пундія, не будуть забуті, їх приклад служіння Україні заповітом Гіппократа наслідуватиме молоде покоління лікарів. Хотів би зауважити, що наша сила — в силі правди, в силі слова. І нехай нашою вищою метою стане: говорити, як відчуваємо, і жити, як говоримо.

Із палким привітом до автора книжки і до тих, хто сприяв йому виконати величезний обсяг праці, звернувся проф. Мирослав Семчишин. Про цю людину можна багато розповідати, насамперед про її відданість Україні. Шкодую, що розміри газети не дозволяють мені цього зробити.

А тим часом ознайомтесь з коротким викладом виступу проф. Семчишина:

— Маю приємність виконати доручення львівського відділу НТШ, зокрема його керівника проф. Олега Романова, привітати д-ра Пундія, представників української громади та шановних гостей і побажати всім найкращих успіхів.

— До прекрасних слів моїх передбесідників, які достатньо висвітлили появу нової праці Павла Пундія, мені залишилося малощо сказати. Варто тільки відзначити, що я був одним із хресних батьків цієї книжки. І тому сьогодні разом з вами радію з того, що велика і копітка праця увінчалась успіхом. Можу з певністю сказати, що двотомник д-ра Павла Пундія стане джерельним довідником історії українського лікарського руху. Мені залишається лише побажати авторові успіхів в праці над третім томом книги. А на закінчення виступу дозволю собі зацитувати традиційну формулу, яку інколи виголошують в европейських університетах при захисті докторських дисертацій: „Я зробив, що міг, а хто може, хай зробить краще".

Після того, як були зачитані привітання, що надійшли з різних міст Америки та з-за кордону, д-р Пундій підійшов до трибуни. Я не сумніваюсь, що він знає афоризм Сенеки, який повчав: хто зробив добру справу, хай мовчить, говорять нехай ті, для кого вона була зроблена. Тому його промова була гранично короткою:

— Важко знайти слова, якими міг би віддячити вам за все те, що було сказано на мою адресу. Над другим томом книжки я працював десять років. І тільки завдяки вашій матеріяльній та моральній допомозі і підтримці книжка побачила світ. Відразу хотів принести вибачення за помилки, окремі перекручення, допущені при виданні книжки. Справа в тому, що праця над рукописом здійснювалася в Чикаґо, а редаґувалася книжка і друкувалася у Львові. Твердо обіцяю, що всі недоречності будуть усунуті у третьому томі, над яким я саме зараз працюю.

Користуючись нагодою, хотів також висловити сердечну подяку головному редакторові видання, проф. Львівського Медичного Університету Я. Ганіткевичеві за велику допомогу, яку він надав мені в справі видання двох томів книжки „Українські лікарі".

Принагідно зазначу, що проф. Ганіткевич незабаром приїде до Америки, візьме участь в праці лікарського з'їзду, зустрінеться з медиками, прочитає кілька лекцій про ролю лікарів діяспори у розвитку українських медичних шкіл.

Дозвольте наприкінці ще раз подякувати присутнім, а також моїй родині, незабутній дружині Дарці і теперішній дружині Орисі за любов і заохоту в моїй праці. Хай Господь Бог нагородить вас сторицею!

В народі говорять: люби людей, щоб люди тебе любили. Цим принципом керується д-р Пундій. І він підтверджує його всім своїм життям, всією своєю плідною діяльністю.

Редакція газети приєднується до всіх добрих слів, висловлених на адресу д-ра Павла Пундія і зі свого боку бажає йому нових успіхів на ниві дальшого вивчення історії української медицини, довгих років життя та здійснення творчих задумів.

Відбувся 23-ій З'їзд Сеньйорів УНС

В днях від 9-го до 13-го червня 1997 року відбувся на Союзівці, оселі УНС в Кергонксоні, Н. Й., 23-ій З'їзд Сеньйорів Українського Народного Союзу.

Як і минулими роками, сеньйори прибули навіть з дуже далеких стейтів, таких як Ню Мексико, Мізурі, Фльорида, Савт Каролайна, а також з Канади. Зареєстровано 94 осіб.

У неділю після реєстрації відбулася вечером на терасі „Веселки" зустріч учасників з розваговою програмою під проводом голови д-р Анни Чопик.

В понеділок о. крилошанин Е. Шараневич відправив в церкві св. Трійці Службу Божу в намірені членів і Панахиду за померлих.

О год. 10:30 з'їзд відкрила голова д-р А. Чопик. Після відспівання національних гимнів обрано Президію з'їзду на добровільній базі у складі: А. Чопик — голова, Леся Орлян — заступник голови, Оля Літепло — англомовний секретар і д-р Юрій Свищук — україномовний секретар. Обрано також Номінаційну і Верифікаційну комісії. В пополудневій сесії Олена Тренклер відчитала протокол з попереднього з'їзду. За цей вичерпний протокол, який прийнято без змін, висловлено їй признання і подяку. Звітували із своєї діяльности — голова д-р А. Чопик, секретар О. Тренклер і д-р Ю. Свищук та реґіонально-стейтові представники товариства. Вечером відбулося бінґо.

У вівторок під час ранішньої сесії відбулися дві доповіді: автор цих рядків доповідав про нові події в Україні з політичного аспекту і д-р Роман Процик, який щойно вернувся з України, про літературну і видавничу діяльність — англійською мовою. Д-р Р. Процик є тепер екзекутивним директором Фонду Катедр Українознавства (ФКУ) при Гарвардському університеті. Він привіз із собою багату виставку книжок, виданих останньо ФКУ і в Україні. Була широка дискусія.

По полудні відбулася льотерія предметів, подарованих сеньйорами на добродійні цілі. Зібрано суму 1,000 дол., які призначено на „Фонд Бабусь" — 500 дол. і дітям Чорнобиля — 500 дол.

До нової Управи, знову на доровільній базі, увійшли: д-р А. Чопик — голова, Леся Орлян і Сем Літепло — заступники, Ольга Літепло — анломовний секретар, д-р Ю. Свищук — україномовний і Оля Папроцька — касир.

Вечером відбулися показ і навчання танців, що їх провели Михайло і Стефанія Бабяки.

В середу відбулася поїздка до Ню Йорку (44 особи) до музею на виставку „Слава Візантії". В четвер на ранішній сесії секретар УНС Марта Лиско доповідала про стан в УНС і про нові забезпечення.

Увечері відбувся бенкет з численною участю до 150 осіб, на якому виголосив доповідь про Український Музей в Ню Йорку архітект будинку інж. Юрій Савицький. На відео він показав цілий плян розміщення кімнат будинку.

Так закінчився успішно 23-ій З'їзд Сеньйорів УНС.

Д-р Роман Барановський

25-го липня 1997 р. виповнюється 80 років БОГДАНОВІ СЕМКОВУ.

Відданий ідеям українського націоналізму, член ОУН від юних років (з 1933 року), відважний воїн УПА, понад усе він ставить українську справу. Дотепер вірно служить їй, будучи секретарем 240-го Відділу Українського Народного Союзу та беручи активну участь у громадському житті. Засновник великої родини, надзвичайно чесна, скромна і працьовита людина Богдан Семків є втіленням кращих рис, притаманних українському народові.

Сердечно вітаємо нашого дорогого ювіляра і просимо для нього Божого благословення на многії і щасливі літа.

РОДИНА і ДРУЗІ

Лекції англійської мови

ПРОСТО ПРО СКЛАДНЕ

Зайняття тридцяте

FORGET ABOUT IT!

Сьогодні ми розглянемо декілька зовсім звичайних українських слів, які при перекладі неначе „розщеплюються" на різні англійські поняття. В результаті може виникнути плутанина і, в наслідку, типові помилки.

Ось простий приклад — як перекласти таку фразу: „Я забув ключі вдома". Слово **"forget"**, яке першим приходить на думку, означає „забувати про щось" і має антонім **"remember"**:

Do you remember about our meeting? — My goodness! I completely forgot about it. — Чи ви пам'ятаєте про нашу зустріч? — Господи! Я зовсім забув про неї.

He always forgets to lock the door. — Він завжди забуває зачинити двері.

She forgot about everything but the music. — Вона забула про все, крім музики.

Mary has become very forgetful in her old age. — Марія стала дуже забудькуватою на старість.

Якщо ж забуто якусь річ, звичайно вживається дієслово **leave** — залишати; покидати:

I left my keys at home.

Ось інші приклади вживання цього слова:

Leave your raincoat in the hall. — Залишіть свій дощовик у передпокої.

Leave the motor running. — Залишіть мотор включеним.

Leave the parcel with my neighbors. — Залишіть посилку у моїх сусідів.

Leave it to me to decide. — Залишіть рішення мені.

Leave me alone! — Залишіть мене в спокої!

Tomorrow I'm leaving New York. — Завтра я від'їжджаю з Ню Йорку.

He left for the airport. — Він поїхав на летовище.

The train leaves at 7 a.m. — Поїзд відходить о 7-ій ранку.

I'm leaving my job. — Я покидаю своє місце праці.

I must leave now to catch my bus. — Мені треба йти вже, щоби вспіти на автобус.

Аналогічно, два варіянти перекладу має українське слово „чекати". Дієслово **wait** (з прийменником **for**) змальовує ситуацію „нетерпеливого очікування", коли час втікає, а якась подія все ще не стається:

You have to wait for a bus. — На автобус прийдеться почекати.

We waited for him for an hour. — Ми чекали на нього (цілу) годину.

I'm sorry to keep you waiting. — Пробачте, що змушую вас чекати.

Коли час назначеної події ще не прийшов, очікування передається дієсловом **expect**:

I'll expect you at 7 o'clock sharp. — Я буду чекати на вас рівно о 7-ій годині.

What are you doing in the lobby? — I'm expecting a friend. — Що ви робите у вестибюлі? — Я чекаю на товариша.

You expect too much of him. — Ви від нього забагато очікуєте.

She is expecting a baby. — Вона чекає дитини.

Зверніть увагу, коли ми перекладаємо вислів „чекати на щось (когось)", дієслово **"wait"** вимагає прийменника **"for"**, а **"expect"** вживається без прийменника. Сполучення **"wait on"** означає „обслуговувати (в ресторані, кафетерії)"; звідси — **waiter** — офіціянт:

Is someone waitintg on this table? — Чи хто-небудь обслуговує цей стіл?

Українське слово „турбувати" перекладається на англійську двома різними словами:

worry — тривожитися чимось:

What's worrying you? — Що вас турбує?

What's the use of worrying? — Який сенс турбуватися?

Don't worry about trifles. — Не турбуйтеся про дрібниці.

They worry a lot about their daughter. — Вони дуже турбуються за свою доньку.

She looks worried. — Вона виглядає стурбованою.

His biggest worry is his mother's health. — Його головна турбота — здоров'я його матері.

bother — перешкоджати, докучати, спричинювати турботи:

This noise bothers me. — Цей шум перешкоджає мені.

Don't bother him, he is working. — Не перешкоджай йому, він працює.

I'm sorry to bother you. — Пробачте, що турбую вас.

Stop bothering me with foolish questions. — Перестаньте чіплятися до мене з дурними питаннями.

Don't bother to make dinner, I'll eat out. — Не турбуйтеся приготуванням вечері, я їстиму в місті.

He didn't even bother to call us. — Він навіть не потрудився подзвонити нам.

It will be such a bother to sell this car. — Буде маса клопоту, щоб продати цей автомобіль.

Тепер розгляньмо слово „цікавитися".

She is not interested in politics. — Вона не цікавиться політикою.

His main interest apart from his work is fishing. — Крім праці, він найбільше цікавиться риболовлею.

Nothing seems to interest her at all. — Подібно, її взагалі нічого не цікавить.

Існує інше англійське слово, яке може перекладатися на українську подібним чином:

wonder — цікавитися; задавати собі питання; дивуватися:

I wonder what she is doing now. — Цікаво, що вона тепер робить.

He is wondering what to do next. — Він роздумує, що робити далі.

I'm wondering how we can get these books. — Я роздумую, як нам роздобути ці книги.

I was just wondering. — Я просто поцікавився.

I always wondered how you can manage such a big house. — Я завжди дивувалася, як ви даєте раду з таким великим домом.

Іменник **wonder** має два значення:
1) чудо; 2) подив, зачудування, здивування.

wonderland — країна чудес

seven wonders of the world — сім чудес світу

A good diet works wonders. — Добра дієта творить чудеса.

They looked at him in silent wonder. — Вони дивилися на нього в німому зачудуванні.

It's a wonder that you didn't lose your way in the dark. — Дивно, що ви не заблудилися в темряві.

It is no wonder that he failed the exam. — Не дивно, що він провалив екзамен.

You didn't close the door. No wonder it's so cold here. — Ви не зачинили двері. Нічого дивного, що тут так холодно.

І на завершення, надзвичайно розповсюджений зворот, винесений в заголовок — **Forget about it!** або **Forget it!** Він вживається у трьох випадках:

1) Зміни тему розмови! Не чіпляйся з тим до мене!

Bob, what about this unfinished work? — Forget about it!

2) Нічого! Забудь!

What did you say? — Forget it!

3) Нічого особливого! Не варто говорити!

Thank you for your help! — Oh, forget it! No problem!

Автор лекцій англійської мови — Віталій Левенталь. Матеріял переклала і опрацювала відповідальна за рубрику Галина Колесса. Автор застерігає за собою усі права.

Можливості...

(Закінчення зі стор. 2)

вже писали, що згідно прийнятого 1-го квітня 1997 року доповнення до іміґраційного законодавства). Особам, що перебувають у ЗСА більше, як шість місяців нелеґально, у багатьох випадках не буде дозволено одержати нову візу чи змінити статус. Отже, вибираючи цей шлях, після виповневння необхідних паперів, треба бути готовим виїхати в Україну, щоб там чекати на візу.

Для тих, хто займається бизнесом, є можливість змінити туристичну візу на бизнесову (віза L-1), що надається початково на рік (після року праці дозволено також подавати документи на"зелену картку"). Для одержання цієї візи особа, що працювала в Україні не менше року в будь-якому бизнесі на керівній посаді може зареєструвати нову фірму (філію) в ЗСА, або бути зарахована в існуючу фірму для співпраці з чужинецькою компанією.

Для працівників релігійних установ існує віза R, що надається на прохання релігійної установи (не обов'язково для священиків). Претендент на цю візу повинен були членом Церкви, яка має свої представництва в Америці (наприклад Православної чи Греко Католицької) щонайменше два роки. Існують також робочі візи для працівників науки, мистецтва, спортсменів. Робочі візи у цій категорії можуть отримати і видатні діячі, що мають міжнародне визнання та нагороди (віза O-1), і просто відомі професійні музиканти чи спортсмени (віза P-1), а також артисти-аматори, співаки, танцюристи, що мають визнання в Україні і яких запрошують на тимчасову працю українські установи на тій підставі, що вони є носіями української національно-художньої ідентичности і задовольняють естетичні потреби української громади ЗСА (віза P-3).

У іміґраційних питаннях просимо звертатися на адресу: Pallada International, Inc., 98 Second Ave., 2nd Floor, New York, NY 10003; tel.: (212) 387-8683.

У ПОНЕДІЛОК, 14-ГО ЛИПНЯ, в Лос Анджелесі на публічній ліцитації продано посілість О. Джей Сімпсона, відомого з голосної розправи, де його звинувачувано у вбивстві дружини Нікол Бравн-Сімпсон і її приятеля Роналда Ґолдмана в 1994 році. Посілість продано за суму 2,631,259 дол., і О. Джей Сімпсон покищо опинився у ситуації людини без власного даху над головою. Продаж не включає хатнього устаткування, котре також буде продаватися на публічній ліцитації, а прибутки підуть на покриття відшкодування присудженого цивільним судом, не зважаючи на те, що він був кримінальним судом визнаний невинним у смерті його колишньої дружини та її приятеля.

Ділимося сумною вісткою, що в п'ятницю 11-го липня 1997 р. після важкої недуги відійшла у вічність наша найдорожча МАМА і БАБЦЯ

бл. п.
д-р мед.
МАРТА ПОЛЯНСЬКА

нар. 31-го серпня 1923 р. у Львові.

Психіятр, психоаналіст, член Українського Лікарського Товариства УЛТПА, активний член української громади в Буенос-Айресі, Арґентина, професор при Українському Католицькому Університеті, філія Буенос-Айрес, член Арґентинського Лікарського Товариства (AMA) і Товариства для терапії родин і подружжя.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться в суботу 19-го липня о год. 10-ій ранку в українській католицькій церкві Різдва Пресвятої Богородиці в Лос Анджелес, Каліф.

У глибокому смутку:
донька — д-р ХРИСТИНА ЛЕХ-ПОЛЯНСЬКА
внуки — ХРИСТІЯН, МАРКІЯН, МИКОЛА
син — ЮРІЙ ЛЕХ з дружиною РОСІО

Замість квітів в пам'ять, ласкаво просимо складати на ФОНД „POLANSKI FAMILY EDUCATIONAL FOUNDATION".

Selfreliance,
2351, W. Chicago Ave., Chicago, Ill, 60622, U.S.A.

ВАЖНА ІНФОРМАЦІЯ

про оголошення у „Свободі“ й „Українському Тижневику (The Ukrainian Weekly)

З огляду на це, що деякі установи, підприємства чи приватні особи присилають оголошення на невідповідну адресу, буває спізнене поміщення тексту, що спричинює нарікання.

Пригадуємо, що оголошення приймає виключно АДМІНІСТРАЦІЯ ВИДАВНИЦТВА. Всю кореспонденцію і прохання про інформації просимо пересилати до МАРІЇ ШЕПАРОВИЧ, керівника Відділу оголошень.

АДМІНІСТРАЦІЯ „СВОБОДИ“

Під патронатом

СВІТОВОГО КОНГРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ

ФІЛЬМ

„УКРАЇНА В ОГНІ ОКРАДЕНА“

який охоплює все минуле України — від княжої доби до сьогодні, в кінцевій фазі продукції.

Однак фільм вимагає для закінчення додаткових фондів.

Фільм „Україна в Огні Окрадена“ — це найбільша сила, яка покаже в правдивому світлі живий образ України.

Меценати фільму, які пожертвували більше як 1.000 дол., прошу висилати знимки розміром 4"x 6".

ЯРОСЛАВ КУЛИНИЧ, *фільмовий продуцент*

Пожертви просимо висилати на адресу: FILM FUND for "UKRAINA V OHNI OKRADENA". No of Account 9965. Self Reliance (N.Y.) FCU 108 Second Ave. New York, N.Y. 10003.

АЛЬМАНАХ УНС'98

Редакція „Свободи“ приймає матеріяли до Альманаху УНСоюзу на 1998 рік, в якому припадають такі роковини, як 200-ліття появи „Енеїди“ Івана Котляревського, 80-ліття проголошення Четвертого Універсалу в Києві, 150-річчя заснування Головної Руської Ради та інші. Статті на ці та інші теми редакція прийматиме до розгляду до 15-го вересня ц. р. — **Ред.**

У світлу пам'ять Ліни і Михайла Дачкевичів

Із щирим серцем і пошаною згадуємо наших покійних приятелів св. п. Ліну та Михайла Дачкевичів, які відійшли у вічність цього року, з різницею в 42 дні.

Ліна померла 28-го березня, а Михайло 9-го травня. Залишили в смутку одинокого сина, д-ра Романа з дружиною Джен, дальшу родину в Україні та приятелів і знайомих у Чикаго.

Бл. п. Ліна і Михайло Дачкевичі

Св. п. Ліна Дачкевич (з дому Хмара) народилася 17-го січня 1912 р. у містечку Новий Яричів (11 км. на схід від Львова), як наймолодша із 5-ох дітей. Тут закінчила народну школу та працювала на родинному господарстві.

Св. п. Михайло Дачкевич народився 4-го грудня 1912 р. також у Новому Яричеві у міщанській родині Миколи й Юлії (з роду Лучкевич) Дачкевичів.

У своєму дитинстві він стратив батька, який помер на тиф на фронті під час Першої світової війни. Мати, як молода вдова із маленькими дітьми, займалася вихованням двох синів.

Старшого сина Йосифа Митрополит Андрей Шептицький вислав на богословські студії за кордон, і їх він закінчив докторатом та потім був професором греки і латини при Стемфордській семінарії.

Молодший син Михайло, одержавши середню освіту, займався торгівлею у Новому Яричеві.

В 1939 році одружився він з Ліною Хмарною, і вони провадили свою власну крамницю з взуттям і мануфактурою.

Під час большевицької і німецької окупацій він був активний у підпільній роботі та помагав партизанам УПА.

При кінці Другої світової війни, перед поновною навалою большевиків Дачкевичі подалися із сином Романом на Захід.

По війні проживали в таборах біженців. Ліна займалася хатньою роботою і вихованням сина, а Михайло працював у таборовій управі, в Новому Ульмі.

В 1949 році родина Дачкевичів виемігрувала до Америки та поселилася в Чикаго. Ліна працювала на „assembly line“ при Zenith Corp., а потім у кафетерії в Northwest Hospital, належала до Союзу Українок Америки, Католицької Акції та Клюбу Емеритів при парафії св. Миколая. Дуже любила музику та народні пісні і танці. Понад усе любила свого сина Романа, дала йому добре виховання і освіту.

Михайло працював кравцем в Hart Schafner Marx, а потім Oxford Clothes. Крім своєї заробіткової праці на життя був активний у парафії св. Миколая, і довгі роки співав у катедральному хорі „Славута“. Відійшовши на пенсію, належав до Клюбу Емеритів, де був членом управи та пожиточним механіком і декоратором при їхніх імпрезах і сходинах.

Панство Дачкевичі були дуже гарною і культурною родиною. Багато мали приятелів, а серед них родину автора цих рядків. Допомогли їхньому синові Осипові дістатися на медичні студії в Барсельоні, Еспанія.

Св. п. Ліна і Михайло Дачкевичі були дуже жертвенні на українські церковні і культурні цілі. У своєму заповіті записали 5,000 дол. на Українські студії при Гарвардському Університеті, 200 дол. на церкву св. о. Миколая та по 250 дол. на Клюб Емеритів, Союз Українок Америки і українську католицьку семінарію, а більшу суму родині в Україні.

Добрий і вдячний син д-р Роман з дружиною Джен справили їм величаві похорони, які очолив Владика Іннокентій Лотоцький, ЧСВВ. Відправи відбулися у похоронному заведенні Музики та у катедрі св. Миколая. Після парастасу і Панахиди св. п. Ліни прощальне слово від СУА мала Іванна Ґорчинська, а після парастасу за св. п. Михайла мав д-р Павло Пундій. Під час похоронних відправ співав катедральний хор „Славута“ під диригентурою о. диякона Михайла Городинського.

В катедрі Владика Інокентій відправив поминальну Службу Божу і чин похорону на одному й другому похоронах та сказав дуже настроєву і глибоку прощальну проповідь.

У похоронних відправах взяли участь численні приятелів покійних Дачкевичів та товариші д-ра Романа, які несли домовини. Дуже помічним при похоронах і на тризні був приятель Романа Роман Завадович, який в імені родини подякував всім за співчуття, квіти, пожертви на добродійні цілі та участь у похоронах.

Тіла покійних св. п. Ліни і Михайла Дачкевичів спочили побіч себе на цвинтарі св. о. Миколая.

Хай гостинна земля Вашінгтона буде їм легкою. Вічна їм пам'ять!

Д-р Павло Пундій

Зупинено...

(Закінчення зі стор. 1)

наче наступні шість місяців будуть ще уважніше спостерігати за діями кубинського режиму Фіделя Кастро.

Рішення Президента відразу потрапило під обстріл критики. Член Палати Репрезентантів Ілеана Рос-Леґтінен, республіканка з Фльориди, остерегла, що З'єднані Стейти Америки не поступляться у питанні щодо використання закордонними компаніями приватної власности, яка належить американцям.

А голова комісії Палати Репрезентантів у міжнародних справах Бенджамін Гілмен, республіканець зі стейту Ню Йорк, звинуватив Президента Б. Клінтона в небажанні застосувати на практиці федеральний закон і висловив „глибоке розчарування“ діями керівника країни.

❂ РОЗШУКИ ❂

Свого вуйка **РУДОЛЬФА МАЗУРА** розшукує Богдан Чуловський. В Р. Мазура була донька, проживав в Дітройті, мав аптеку. Він є сином Вільма Мазура, що приїхав перед війною до ЗСА з Тернопільщини і проживав за адресою:

19682 Comcord St.
Detroit, Mi. 48234

Писати прошу на адресу: Богдан Чуловський, 2925 E. Richards Row, Tucson Az. 85716.

ВІДІЙШЛИ • ВІД НАС •

СОФІЯ ГРЕНЦЕСИН член УНС Відд. 282-го Т-ва ім. Непорочного Зачаття у Вилкіс Берри, Па. померла 20-го січня 1997 року на 77-му році життя. Нар. в грудні 1919 року у Вилкіс Берри, Па. Членом УНС стала 1937 року. Залишила у смутку дітей Соню, Івана, Павла й Едварда, сестру Анну Турел, четверо внуків, семеро племінників і племінниць. Похорон відбувся 23-го січня 1997 року на парафіяльному цвинтарі в Даллас, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Марія Болоска, секр.

АННА ПРОЦЮК член УНС Відд. 283-го Т-ва „Запорозька Січ“ в Обирн, Н.Й. померла 21-го квітня 1997 року на 75-му році життя. Нар. 1922 року в селі Смільник, Україна. Членом УНС стала 1950 року. Залишила у смутку мужа Василя, сина д-ра Михайла з дружиною Іриною і 4-ох внуків: Данила, Романа, Ларису і Наталку, брата Михайла Косяк з дружиною Олею. Похорон відбувся 26-го квітня 1997 року на цвинтарі св. Йосифа в Обирн, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!

Г. Гавришків, секр.

ОЛЬГА ШАПАЙДА член УНС Відд. 282-го Т-ва ім. Непорочного Зачаття у Вілкіс Берри, Па. померла 23-го лютого 1997 року на 78-му році життя. Нар. 22-го липня 1917 року у Вилкіс Берри, Па. Членом УНС стала 1948 року. Залишила у смутку дочку Марію Мессерол, сина Івана, кількоро внуків, брата Юрія, сестру Анну Сороську, племінників і племінниць. Похорон відбувся 26-го березня 1997 року на цвинатарі Святого Хреста в Савт Бронсвик.

Вічна Їй Пам'ять!

Мері Болоскі, секр.

МАРІЯ ПИРОГАНИЧ член УНС Відд. 283-го Т-ва „Запорозька Січ“ в Обирн, Н.Й. померла 1-го лютого 1997 року на 72-му році життя. Нар. 1924 року в селі Сливниця, Україна. Членом УНС стала 1949 року. Залишила у смутку сина Юрія з дружиною, дочок Анну і Ольгу з мужем Яремою і трьох внуків Стефана, Олеся і Джефа. Похорон відбувся 5-го лютого 1997 року на цвинтарі св. Йосифа в Обирн, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!

Г. Гавришків, секр.

НЕТТІ БАЙДА член УНС Відд. 320-го Т-ва ім. Святої Тройці в Балтиморі, Мд. померла 4-го березня 1997 року на 73-му році життя. Нар. 4-го квітня 1923 року в Балтиморі, Мд. Членом УНС стала 1941 року. Залишила у смутку сестер Марію Качнович, Сестру василіянку Мері Майкел і Діяну Кінлайн. Похорон відбувся 7-го березня 1997 року на цвинтарі св. Станислава в Балтиморі, Мд.

Вічна Їй Пам'ять!

Марія А. Рад, секр.

ПЕТРО КРАВЧИШИН член УНС Відд. 220-го Т-ва ім. свв. Петра і Павла в Чикаґо, Ілл. помер 8-го лютого 1997 року на 73-му році життя. Нар. 1923 року в селі Туринсько, Україна. Члемом УНС став 1970 р. Залишив у смутку жінку Стефанію, дочок Любу, Анну і Дарку і п'ять внуків Карла, Делу, Бентлін, Браєна і Вікторію. Похорон відбувся 10-го лютого 1997 року на цвинтарі Св. Марії в Еверґрін Парк, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

Управа Відділу

ГАЛЯ ЛУЦИК член УНС Відд. 353-го Т-ва „Запорозька Січ“ в Ню Бранзвику, Н.Дж. померла 2-го травня 1997 року на 67-му році життя. Нар. 1929 року в Альберті, Канада. Членом УНС стала 1968 року. Залишала у смутку двох синів Зенка і Маріяна, брата, дві сестри з чоловіками та дальшу родину в Канаді. Похорон відбувся 5-го травня 1997 року на цвинтарі св. Андрія в Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна Їй Пам'ять!

Осип Рінник, секр.

ПРАЦЯ

Пошукуємо українку до опіки над старшою немічною жінкою і до легкої домашньої праці. Мешкання і харчі включені. Платня згідно з домовленням. (212) 866-4931